

35085

Hotel Welgelegen

Klucht in drie bedrijven

door

**JOHAN BLAASER
& HENK FEDDER**

Herzien en bewerkt
door Pedro Post

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HOTEL WELGELEGEN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **JOHAN BLAASER & HENK FEDDER** en bewerker **PEDRO POST** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright © 2026 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Tekst- en datamining voor gebruik en training van kunstmatige intelligentie is uitdrukkelijk niet toegestaan. All rights reserved, including those for text- and datamining for AI training and similar technologies.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

De Friese Poort 106

1823 BT Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, generale repetities met publiek, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **6** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U kunt gebruik maken van de aanvraag module op www.ibva.nl. Gebruik hiervoor uw aanvraag code (tevens bewijs van aankoop tekstboekjes bij uitgever), of via de mail/aanvraagkaart. Bij vragen kunt u informeren bij I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U kunt gebruik maken van de aanvraag module op www.ibva.nl of via de mail/aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% boete worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% boete verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Gebruik rekvisieten veilig, lees meer bij tab voorwaarden op onze site.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten.

E-mail: rechten@toneelfonds.be. **Telefoon:** (03)3.66.44.00.

Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

6 à 7 spelers, 3 à 4 dames en 3 à 4 heren. Dubbelrol Notaris en rechercheur mogelijk.

VAN DEURZEN, eigenaar, leeftijd ongeveer 55 jaar. Stevig postuur.

MARIE, zijn vrouw, zelfde leeftijd.

EVELINE, hun dochter, ongeveer 28 jaar.

JEF BROERSEMAN, afwas medewerker, ongeveer 30 jaar.

HOETINGA, notaris, 49-70 jaar (m/v).

BARON EDOUARD VILLENEUVE DU PONT, 40-70 jaar of BARONES met aanpassingen.

RECHERCHEUR, alle leeftijden (m/v).

Het stuk speelt in een dorpje ergens in het land. Tijd: verleden.
Het hotel is ouderwets en weinig aantrekkelijk.

DECOR:

Plan 1

Midden

Plan 2

EERSTE BEDRIJF

(Van Deurzen is een man zonder zakelijk inzicht. Marie, zijn vrouw, is juist het tegenovergestelde. Houdt op haar manier van luxe. Heeft moderne opvattingen. Als het doek opgaat, loopt van Deurzen nerveus op de voorgrond heen en weer; zucht, schudt zijn hoofd. Veegt met een zakdoek zijn voorhoofd af. Heeft een rekening in de hand... Gaat op een stoel zitten.)

VAN DEURZEN: Ik zie geen uitweg meer... Als er geen wonder gebeurt, kan ik mijn faillissement wel aanvragen. *(schudt zijn hoofd)* Het is onbegrijpelijk... onbegrijpelijk.

MARIE: *(op 2e plan rechts)* Wat zit je daar nou niets te doen?

VAN DEURZEN: Schei uit... Ik kan de drukte gewoonweg niet aan. Ik kom handen te kort om de schuldeisers buiten de deur te houden.

MARIE: Eigen schuld.

VAN DEURZEN: Eigen schuld?... Dat is het toppunt. Ik werk en zwoeg van 's morgens vroeg tot 's avonds laat.

MARIE: Dat is juist je fout. Door werken word je niet rijk. Daar is trouwens nog nooit iemand rijk van geworden.

VAN DEURZEN: O, nee? Prachtige levensopvatting!

MARIE: Wat ik je altijd gezegd heb: Door handig te zijn, zakelijk inzicht te hebben, iets nieuws te bedenken en met je tijd mee te gaan... Jij bent te ouderwets.

VAN DEURZEN: Ja, jij zal het wel weer beter weten.

MARIE: O... als ik alles van tevoren geweten had!

VAN DEURZEN: Dan was je zeker niet met me getrouwd, hè?

MARIE: Ik had me minstens nog wel tien keer bedacht. Als ik nu aan al je mooie beloften denk... Mijn pad zou over rozen gaan.

VAN DEURZEN: Ja... En nu liggen er 'klemmen' en grind.

MARIE: Inderdaad... *(smalend)* Ik was de vrouw uit je dromen!

VAN DEURZEN: Dromen zijn bedrog.

MARIE: Dat heb ik helaas gemerkt. Gouden bergen heb je me beloofd en wat zijn het geworden? Wel bergen; maar van onbetaalde rekeningen!

VAN DEURZEN: Jij bent in staat het laatste beetje energie, dat nog in me zit, te verdampen.

MARIE: *(smalend)* Verdampen? Ik? Maar goed, je zoekt het verder maar uit! *(af plan 2 links)*

VAN DEURZEN: Dat is geen vrouw... Dat is een atoombom! *(staat zuchtend op; gaat naar midden achtergrond, roept)* Jef... Jef... *(naar plan 1 rechts)* Jef... Jef... Nou, laat zo'n kerel je maar roepen... Doet natuurlijk net of hij niets hoort... *(naar plan 2 links met stemverheffing)* Jef... Jef... Zit natuurlijk hier of daar weer te luieren... Maar hij gaat eruit... *(naar plan 2 rechts)* Jef... Jef... *(achter horen we het breken van glas, dan een harde klap)* Wel verdorie... ook dát nog! Maar ik zal hem!

JEF: *(op plan 2 rechts; maakt aanvankelijk slome indruk. Haar nonchalant op voorhoofd; werkoverhemd, werkbroek, op sloffen. Veegt zich met rode zakdoek het gezicht af)* Riep u mij?

VAN DEURZEN: Nee...

JEF: O, ik dacht...

VAN DEURZEN: Ik fluisterde... Waar hing je uit?

JEF: Ik hing niet.

VAN DEURZEN: Jammer... Waar zat je dan?

JEF: Ik zat niet.

VAN DEURZEN: Wat spookte je dan uit?

JEF: Ik viel van de trap.

VAN DEURZEN: Ik meende zoiets gehoord te hebben... Maar... het wordt van je salaris afgehouden.

JEF: Het waren lege flessen.

VAN DEURZEN: Een geluk voor jou.

JEF: Ik had wel dood kunnen zijn.

VAN DEURZEN: Dát geluk is voor mij niet weggelegd.

JEF: Hartelijk en sympathiek.

VAN DEURZEN: Ik denk er hard over om je te ontslaan.

JEF: Hoeft u niet over te denken.

VAN DEURZEN: *(verbaasd)* O... Nee?

JEF: Nee, ik ga uit mezelf weg. Er is hier voor mij toch geen toekomst.

Gouden bergen zijn me hier beloofd.

VAN DEURZEN: Ik meende zoiets al eens eerder gehoord te hebben.

JEF: Van mij toch niet.

VAN DEURZEN: Dat klopt.

JEF: Ik had naar mijn oom moeten luisteren.

VAN DEURZEN: Je oom?

JEF: Ja, dat is nou de man, die naar Amerika is gegaan en door het oprapen van een speld rijk is geworden.

VAN DEURZEN: Probeer jij het dan eens met breinaalden: die zijn groter... dan ben je nog sneller binnen.

JEF: *(maakt van Deurzen belachelijk)* Hahahaha. *(Van Deurzen kijkt hem verbaasd aan)* Hoort u me lachen?

VAN DEURZEN: O, lachte je?

JEF: Hoorde u het niet?

VAN DEURZEN: Ik dacht dat het de toeter van de bus was.

JEF: Ik zou hier een moordbaan krijgen.

VAN DEURZEN: De baan heb je en de moord heb ik dikwijls in gedachten begaan.

JEF: Zeg mij wie uw patroon is...

VAN DEURZEN: Wat had je dan wel gedacht hier te bereiken?

JEF: U had beloofd mij kelner te zullen maken.

VAN DEURZEN: Laat me niet lachen.

JEF: Het is anders om te huilen.

VAN DEURZEN: Als ik jou kelner maak, komen hier alléén maar zwervers en handelaars.

JEF: Beter zwervers en handelaars dan helemaal geen mens... Ik dacht al: wat loopt het hier storm.

VAN DEURZEN: Ik verwacht in ieder geval van jou geen kritiek. Dus jij gaat je geluk ergens anders beproeven? Nou, ik wens je toekomstige werkgever veel heil en zegen met de nieuwe aanwinst. En wanneer denkt meneer te vertrekken?

JEF: De eerste van de volgende maand.

VAN DEURZEN: Akkoord. Wat bof ik toch!

JEF: Als ik weg ben, zult u nog wel eens met weemoed aan mij denken.

VAN DEURZEN: Met weemoed... inderdaad. Dus dat is afgehandeld... Ruim nu de scherven op. Ga dan ook even naar de wijnhandel "Het Gouden Vat" en zeg, dat ik persoonlijk 'de zaak' kom regelen.

JEF: Als u dan ook maar gaat.

VAN DEURZEN: Wat nou?

JEF: Ik ben er al 5 keer met dezelfde boodschap geweest... en ze zeggen daar, als u niet met het geld over de brug komt, ze andere maatregelen zullen nemen.

VAN DEURZEN: *(kort)* Verdwijn.

JEF: Dus ik hoef geen geld mee te nemen?

VAN DEURZEN: Alsjeblieft... schiet op. *(Jef midden af)*

EVELINE: *(op plan 2 links)* En vadertje, gaat het nog wel?

VAN DEURZEN: Beste meid, het kan niet beter. Ik wacht nog steeds op de kip met de gouden eieren.

EVELINE: Komt wel... Is Jef er niet?

VAN DEURZEN: Even een boodschap doen. Heb je hem nodig?

EVELINE: Nou, nodig. Ik had graag, dat hij me even hielp met het versjouden van wat meubels, op kamer 4. O ja, er is een spoed brief bezorgd vanmorgen. *(geeft brief aan vader)*

VAN DEURZEN: Dank je. *(maakt brief open, leest)* Hoop om 4 uur te arriveren en mijn intrek in uw hotel te nemen. Zend personeel naar treinstation om mij af te halen en geef uw ober opdracht voor diner. Baron Edouard Villeneuve du Pont.

VAN DEURZEN: Een baron!

EVELINE: Een baron?

VAN DEURZEN: Iemand van stand, van adel... *(leest)* zend personeel naar de trein.

EVELINE: Personeel? Hij denkt zeker hier een groot hotel te vinden, met liftboys, portiers en obers.

VAN DEURZEN: Wat nou? *(leest nog eens)* Geef uw ober opdracht voor diner. Ober? Waar haal ik zo snel een ober vandaan?

EVELINE: Dat is niet zo gemakkelijk, omdat de baron direct kan

arriveren. Laat we eerst even rustig... (*denken*) Ik heb een idee!

VAN DEURZEN: Laat horen!

EVELINE: Jef!

VAN DEURZEN: Jef... onmogelijk. Hij gaat trouwens de eerste van de volgende maand weg.

EVELINE: Dat hoor ik iedere maand.

VAN DEURZEN: En dan het type. Nee, dat is onmogelijk.

EVELINE: Waarom niet? Hij is toch geen imbeciel,

VAN DEURZEN: Dat nou ook niet, maar hij is toch niet een van de snuggerste.

EVELINE: Kom vader. U ziet hem verkeerd. U ziet hem altijd als de afwashulp op klompen en in werkplunje. Als Jef een passend kostuum aan heeft, zou u een heel andere indruk van hem krijgen. U weet, kleren maken de man. Wij moeten hem, als hij als kelner moet fungeren, ook in stijl aankleden. Heeft u niet zo'n soort kostuum?

VAN DEURZEN: Ik zou niet weten waar.

EVELINE: Kunt u het niet ergens lenen?

VAN DEURZEN: Als ik maar wist waar. Wacht eens, mijn trouwpak!

EVELINE: Is dat geschikt?

VAN DEURZEN: Misschien... Het heeft tenminste zo'n blazer met giletje. Alleen het pak zal hem wat te groot zijn. Als Jef nu maar snel terugkomt, kunnen we maatregelen nemen. Hij moet toch eerst een beetje op de hoogte gebracht worden. Waar is moeder?

EVELINE: Ze zal wel boven wezen.

VAN DEURZEN: Ik zal het kostuum even klaar leggen en moeder van een en ander op de hoogte brengen. Een baron... een baron... (*plan 1 rechts af*)

EVELINE: (*rangschikt meubelen, kijkt in de spiegel, rangschikt haar haar, neuriet een liedje. Jef op midden, Wil doorlopen, naar 2e plan rechts*) Hé... Jef!

JEF: Hé Eveline.

EVELINE: Ik heb een verrassende boodschap voor je. Iets waar je altijd zo naar verlangd hebt... Jij wordt hier kelner!

JEF: Ik? Hoe komt dat zo ineens?

EVELINE: Ja, dat zal ik je later nog wel eens vertellen.

JEF: Ik begrijp het al! Je heeft zeker een goed woordje bij uw vader voor mij gedaan?

VAN DEURZEN: *(roept achter)* Eveline...

EVELINE: *(loopt naar 1e plan rechts)* Ja...?

VAN DEURZEN: Is Jef al terug?

EVELINE: Ja.. Kijk Jef, we krijgen...

(1e plan rechts Van Deurzen op met het kostuum, tot Jef)

VAN DEURZEN: Zo, ben je al terug? En wat zeiden ze daar?

JEF: Als u vandaag niet komt, laten ze u halen.

EVELINE: Wie? Vader?

VAN DEURZEN: Ach... Ik moet nodig naar "Het Gouden Vat" om een regeling te treffen voor een leverantie... maar ter zake... *(tot Jef)* Mijn dochter heeft je zeker al het een en ander verteld? Jij maakt promotie, man. Je wens is in vervulling gegaan. Jij wordt hier kelner! Nou, wat zeg je daar wel van?

JEF: Geweldig!

VAN DEURZEN: We krijgen hoog bezoek. *(neemt speedbrief)* Hier... lees.

JEF: Alsjeblieft. Een baron!

VAN DEURZEN: Vertel eens, ken jij Frans?

JEF: Al jaren.

VAN DEURZEN: *(met verwondering)* Echt?

JEF: We waren altijd al dikke vrienden!

VAN DEURZEN: Wie?

JEF: Frans de Smit en ik.

VAN DEURZEN: Ach kerel, je begrijpt de zaak verkeerd. Ik bedoel of jij Frans kunt spreken.

JEF: Natuurlijk... als hij tijd heeft.

VAN DEURZEN: Oh, oh... ik bedoel de Franse taal.

JEF: Nee, die ken ik niet.

VAN DEURZEN: Dat wordt moeilijk... Kijk, die baron is, zoals je uit

de ondertekening van de brief gelezen hebt, een Fransman, en zal waarschijnlijk geen woord Hollands spreken of verstaan.

EVELINE: Maar hij heeft wel zijn brief in Hollandse tekst verzonden.

VAN DEURZEN: Dat kan iemand voor hem vertaald hebben.

EVELINE: Dat wordt moeilijk!

VAN DEURZEN: Enfin, we zullen wel zien. Jij hebt nooit als kelner opgetreden, niet waar?

JEF: Nee nooit !

VAN DEURZEN: Dat is jammer. Nou, hier is je kostuum. Het zal je wel niet precies passen, maar het zal wel gaan. Verkleed je nu vlug en kom dan zo spoedig mogelijk hier.

JEF: Ja patroon. (*af 2e plan rechts*)

VAN DEURZEN: Nou kind, ik ben benieuwd wat het zal worden.

EVELINE: Het zal best loslopen. Maar nu nog iets. We moeten die baron van de trein halen.

VAN DEURZEN: Daar zeg je wat. Dat was ik bijna vergeten!

EVELINE: Zal ik gaan?

VAN DEURZEN: Ben je gek? Dat geeft geen cachet.

EVELINE: Als Jef de baron nu eens eerst ging halen en als hij zich, terwijl wij de nieuwe gast bezig houden, vlug als ober verkleed, dan zijn we gered.

VAN DEURZEN: Zou dat kunnen?

EVELINE: Het moet! Niet lang praten vadertje! De tijd gaat dringen.

VAN DEURZEN: Zeg kind, hoe moet dat nu, als die baron alleen maar Frans spreekt? Jij hebt toch op school je talen geleerd?

EVELINE: Ach vader, dat is al lang geleden! Maar ook dat zal wel loslopen. De hoofdzaak is, dat hij komt.

JEF: (*achter*) Baas, patroon...

VAN DEURZEN: Ja, wat is er?

JEF: Moet die boordknoop echt dicht om mijn nek?

VAN DEURZEN: Ja, natuurlijk!

JEF: Dan stik ik.

VAN DEURZEN: Zeg, maak geen ongelukken.

JEF: Die is veel te nauw,

VAN DEURZEN: O, o! Hij móét om... Afgelopen... En als je klaar bent, kom dan zo spoedig mogelijk hier.

JEF: U moet het zelf maar weten, als ik er straks niet meer ben.

VAN DEURZEN: Ach, kerel, schiet toch op.

EVELINE: Windt u toch niet zo op, vader, alles komt heus wel in orde. Het moeilijke is dat Jef geen Frans spreekt. U kent er toch nog wel iets van, hè?

VAN DEURZEN: Ja, kijk, ik heb wel, toen ik nog in mijn jeugd op de grote vaart voer, hier en daar wat talenkennis opgedaan, maar dat is ook al zo'n tijd geleden, en men vergeet het merendeel. Heb jij nog niet een Frans lesboekje? Misschien kunnen we het nog eens doorkijken.

EVELINE: Ik wil wel eens even gaan zoeken.

JEF: *(op 2e plan rechts; in te wijd jacquet, op klompen, lintje als das, hoge boord)*

VAN DEURZEN: *(wijst op klompen)* Wat moet dat?

JEF: M'n schoenen benne in de maak.

VAN DEURZEN: O, wat een ramp. Ook dat nog. Wat nou?

EVELINE: Zo kun je de baron niet ontvangen.

VAN DEURZEN: Trek dan in 's hemelsnaam maar een paar van mij aan. Welke maat heb je?

JEF: Vier en veertig.

VAN DEURZEN: Dan bof je niet, ik heb drie en veertig. Eveline, vraag of moeder een paar schoenen opzoekt en die klaarzet en kijk meteen nog even naar dat boekje.

EVELINE: Goed vader.

VAN DEURZEN: En misschien kun je moeder nog even helpen met het diner voor de baron. *(Eveline af) (tot Jef)* Nu moet je goed opletten wat ik je zeggen ga. *(neemt dienblad)* Je weet wat een plateau is?

JEF: Een plumeau?

VAN DEURZEN: Een plateau, een dienblad. Let op. Je draagt het op je linkerhand met uitgespreide vingers; zo! *(doet het voor)* Weet je waarom met je linkerhand?

JEF: Om met je rechterhand de mensen opzij te duwen, als het druk is. Maar daar hebben we hier geen last van.

VAN DEURZEN: Welnee. Je kunt met je rechterhand beter afnemen.

JEF: Ik niet.

VAN DEURZEN: Waarom niet?

JEF: Ik ben links.

VAN DEURZEN: Daarom doe je ook alles averechts verkeerd. Enfin, we zullen wel zien. Kijk, het is wenselijk, dat we eerst van te voren alles even repeteren.

JEF: *(verbaasd)* Repeteren?

VAN DEURZEN: Ja.

JEF: U bedoelt het goed, maar u zegt het verkeerd. Het is niet repeteren, maar repareren.

VAN DEURZEN: *(met zogenaamde bewondering)* Ik ben vol bewondering.

JEF: *(trots)* Niet waar?

VAN DEURZEN: Voor zo'n grote stommititeit.

JEF: O, dank u wel.

VAN DEURZEN: Repeteren is... Ja, hoe breng ik het deze kerel nou aan zijn verstand. *(gewichtig)* Kijk, repeteren is: het doen, vóór je iets gaat doen. Dus als je iets doen gaat, doe je eerst hetgeen je doen moet. Dus ga je iets doen... nee, nee, dat is voor jou veel te ingewikkeld. Laten we maar net doen...

JEF: Dat is een heel gedoe met dat doen.

VAN DEURZEN: Ja, ja... we doen net of de baron er al is.

JEF: Dat doen we.

VAN DEURZEN: Nou moet je goed opletten. Nu stel ik de baron voor.

JEF: Aan wie?

VAN DEURZEN: Aan wie?... Aan niemand.

JEF: Een lolletje dus.

VAN DEURZEN: Ik zal het anders doen. Ik stel jóú voor.

JEF: Hoeft niet. Ze kennen me hier allemaal.

VAN DEURZEN: Stil toch... Ik doe nu net, of ik jou ben in je functie als kelner en jij doet net of je de baron bent. Let nu goed op. Nu

sta jij daar.

JEF: Nee, ik sta hier.

VAN DEURZEN: Ik bedoel als de baron. Ga daar nu even staan. (*Jef naar de achtergrond*) Nu knipper je zo met je vingers, zoals baronnen dat doen en zegt heel rustig...

JEF: Waarom heel rustig?

VAN DEURZEN: Baronnen hebben veel tijd en mensen die veel tijd hebben, zijn altijd rustig. Dus vooruit nu.

JEF: (*dwaas vingerknippend*) Ober!

VAN DEURZEN: Veel te zacht.

JEF: (*schreeuwt*) Ober!!

VAN DEURZEN: Dat is te hard! Gewoon: Ober. (*denkt na*) ...Ja, daar had ik haast iets heel gewichtigs vergeten. De baron spreekt waarschijnlijk alleen Frans. Hoe moet dat nu met jou?

JEF: En met u?

VAN DEURZEN: (*gewichtig*) Voor mij geen zorgen. Ik spreek mijn talen. Ja, dat had je niet gedacht, hè? En jij spreekt natuurlijk geen woord Frans?

JEF: Nou, één woord wel. Ik weet dat mijnheer in het Frans masgeu is.

VAN DEURZEN: (*smalend*) Masgeu. Ha, ha... Het is niet masgeu maar messeu. Laten we er es even bij gaan zitten. (*beiden aan tafeltje links op de voorgrond*) Ken je nog meer Franse woorden?

JEF: Ouwie is ja en non is nee.

VAN DEURZEN: Je stijgt in m'n achting. Nog meer?

JEF: Non.

VAN DEURZEN: Nou veronderstel ik, als de baron binnenkomt, dat hij tegen mij zal zeggen: Bonjour, messeu. Koman sa fa? Dat wil zeggen: Goedendag mijnheer, hoe maakt u het? Dan zeg ik: Eh bienne et foes. Zeer goed en u? Kijk vous ben jij.

JEF: Foes?... Nee, ik ben Jef.

VAN DEURZEN: (*haalt papier en pen*) Ik bedoel in het Frans is vous jij. We zullen een paar meest voorkomende vragen en antwoorden op een stuk papier schrijven; dan kun je als de baron je wat vraagt, zo af en toe er eens op kijken. Begrijp je?

JEF: Natuurlijk.

VAN DEURZEN: Let op. We zullen de gewoonste dingen nemen.
Alstublieft wil zeggen: Siveplee. Schrijf op.

JEF: Siveplee.

VAN DEURZEN: Bier is bjerre, koffie is caffè, thee blijft zo.

JEF: *(schrijft, leest hardop)* Thee blijft zo.

VAN DEURZEN: Ach, wel nee. Thee blijft thee. Une tasse de thé wil zeggen: een kop thee.

JEF: Gaat u verder, patroon.

VAN DEURZEN: Garnalen zijn crevettes.

JEF: *(schrijvend)* Garnalen zijn servetten.

VAN DEURZEN: En boter is heure. Je denkt maar aan optillen.

JEF: *(schrijvend)* Boter is optillen.

VAN DEURZEN: Geroosterd brood of toast heet: rootie.

JEF: Rookt ie, de baron? Hoe weet u dat patroon?

VAN DEURZEN: Och, eendvogel, die je bent. Dan vraag je Konsommee?

JEF: Kom zo mee? Da's makkelijk te onthouden.

VAN DEURZEN: Als het mooi weer is, dan zeg je: Il fait beau.

JEF: Dat schrijf ik niet eens op. Het regent toch aldoor. Weet u niet wat beters?

VAN DEURZEN: Wacht... als de baron naar bed gaat, vraag je: Allee fous koesjee?

JEF: Naar de koets? Allee.

VAN DEURZEN: Och nee, sufferd.

JEF: Sufferd... Dat is toch Hollands?

VAN DEURZEN: Ja, en dat ben jij.

JEF: Merci, messieu, merci. *(buigt)*

VAN DEURZEN: Laten we het nog even in de praktijk brengen. We draaien de zaak nu om. Jij bent nu de ober en ik ben de baron. Ik ga hier zitten. Jij staat daar bij het buffet. Nou, daar gaan we.
(knippert met vingers, roept) Ober. Je dienblad.

JEF: *(naar Van Deurzen met dienblad, dat hij moeilijk in evenwicht*

houdt) Meeseu.

VAN DEURZEN: Je hielen aaneengesloten, hakken tegen elkaar. Nu maak je een lichte buiging en trekt een vriendelijk bescheiden gezicht. Nog even terug. *(Jef naar achtergrond)*

VAN DEURZEN: *(knippert met vingers)* Ober!

JEF: Meeseu.

VAN DEURZEN: Ik zie geen vriendelijk gezicht.

JEF: *(trekt gezicht in diverse plooien)*

VAN DEURZEN: Kerel, wat ben je lelijk.

JEF: Lelijk?

VAN DEURZEN: Je lijkt wel een aap.

JEF: *(wijst op Van Deurzen)* Moeders mooiste, over apen gesproken. Bent u wel eens in Artis bij de aapjes geweest?

VAN DEURZEN: Hoezo?

JEF: Heeft die moederaap, toen u voor de kooi stond, niet direct de deur opengezet en gezegd: Kom binnen, kind?

VAN DEURZEN: Als jij in de spiegel kijkt, krijg je dan niet het idee, of je voor een lachspiegel staat?

JEF: Nee, u?

VAN DEURZEN: Schiet nou maar op! Je zegt dus...

JEF: Meseu?

VAN DEURZEN: *(gewichtig)* Donné moi une bière; dat wil zeggen: een glas bier.

JEF: Sieveplee, Meseu.

VAN DEURZEN: Zeg, welke schoolopleiding heb je eigenlijk gehad?

JEF: Als ik u zeg HAVO gelooft u me toch niet.

VAN DEURZEN: Nu zeg je: Que voelfez vous? Wat wil u?

JEF: Voes?

VAN DEURZEN: Ik, de baron.

JEF: Voes ben ik.

VAN DEURZEN: Nee, vous is jij.

JEF: Dat zeg ik.

VAN DEURZEN: Jij bent in staat iemand stapelgek te maken. Als ik

aan een blamage denk: mijn haren rijzen te berge.

JEF: (*wijst op Van Deurzens hoofd*) Die patroon; mijn haren!

VAN DEURZEN: Maar ik heb jou door. Jij wil me tegenwerken. De zaak hier in het honderd laten lopen. Je bent een verachtelijk individu. Een smeerlap van het ergste soort. Je bent een man met twee gezichten.

JEF: Met twee gezichten?

VAN DEURZEN: Met twee gezichten, ja.

JEF: Waar zit dat andere gezicht dan?

VAN DEURZEN: Dat zit in je.

JEF: In mij?

VAN DEURZEN: In je laaghartige karakter.

JEF: U vleit me.

VAN DEURZEN: (*woest*) Maar het is afgelopen. Ik verspil geen woord meer aan je... Je kan meteen wel je biezen pakken. Oh, O. (*veegt voorhoofd af*)

MARIE: (*op 2e plan rechts; blijft in deuropening staan*) Hebben jullie weer wat?

JEF: Nee.

MARIE: O, ik dacht.

JEF: Ik niet, de patroon.

MARIE: (*tot van Deurzen*) Wat is er?

VAN DEURZEN: Schei uit, schei uit. Die nietsnut is in staat iemand stapelgek te maken.

MARIE: Maar mensen, gebruik toch jullie verstand. Begrijp elkaar toch!

JEF: Ik begrijp de baas wel, maar hij mij niet.

MARIE: (*altijd zakelijk*) Denk voor alles aan de zaak. De tijd wacht niet. De baron moet gehaald worden.

VAN DEURZEN: Kan me allemaal niets meer schelen.

MARIE: Maar mij wel. Hup, schiet op.

VAN DEURZEN: (*met hand op het hoofd*) Nou... regel jij de zaak dan. Ik pas. (*onder het afgaan*) Ik kan die kerel niet meer zien. (*Van Deurzen af*)

MARIE: Dan kijk je maar de andere kant uit. Vooruit jij. *(tot Jef)* Boven staat een paar schoenen van de baas klaar. Trek die aan en ga de baron van de trein halen.

EVELINE: *(op 2e plan links)* Hier is het Franse lesboekje... Waar is vader nu?

MARIE: Boven. *(tot Jef)* Wat sta je daar nou?

JEF: Hoe kan ik nou zien, dat de baron de baron is?

MARIE: Ja, dat weet ik niet.

EVELINE: Je kijkt maar naar een chique gekleed persoon, of je wacht tot alle reizigers van het perron af zijn. Daar zal de baron, die er op rekt om afgehaald te worden, zeker wachten. Dan ga je naar hem toe en vraagt of hij de baron is.

JEF: En als hij het nou niet is?

MARIE: Hij zal het wel zijn. Ga je toch verkleden. Trek een jas aan, want straks moet je weer als kelner fungeren. *(Jef 2e plan rechts af)*

MARIE: O, o, wat een drukte voor één zo'n vent. Je vader neemt de zaken ook veel te zwaar op.

EVELINE: Och, nou ja, vader is altijd wat zwaartillend.

MARIE: Ik geloof dat ik beter de leiding in handen kan nemen.

(Jef op 2e plan rechts. Wijde regenjas, hoedje kaarsrecht op zijn hoofd. Loopt moeilijk op te nauwe schoenen.)

MARIE: Van wie is die hoed?

JEF: Ik geloof van de baas.

MARIE: En die jas?

JEF: Als ik zeg van mijzelf, dan gelooft u me toch piet.

MARIE: Allicht niet.

JEF: Die hing boven in de gang op de kapstok.

MARIE: *(verschrikt)* Trek uit, trek uit. Die is van de Burgemeester. Die heeft hem vorige week hier laten hangen.

JEF: Hij zal er nog wel eentje hebben.

MARIE: Trek uit. Stel je voor, dat je hem toevallig tegenkomt.

JEF: Dan zeg ik gewoon: Burgemeester, ik ben juist op weg naar u toe, om uw jas terug te brengen. *(wil afgaan midden)*

(Notaris op midden.)

JEF: *(gaat naar notaris)* Pardon Meseu. Is vous meseu de Baron?

NOTARIS: Baron? Kostelijk... Nee, nog niet.

JEF: *(licht hoedje op)* O, perdonnetjes... Ik dacht... *(af midden: blijven elkaar even aankijken; Notaris haalt schouders op, Jef af midden.)*

NOTARIS: *(met aktetas)* Pardon, dames. Permitteer dat ik u even in uw drukke bezigheden stoor. Mijn naam is Hoetinga, notaris Hoetinga. Ik wilde graag even de eigenaar van de zaak spreken.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

info@toneeluitgeverijvink.nl

072 5112407

“Samenspelen” is ons motto